

end, for Byens ældre Del, og principmæssig set er der altsaa intet Nyt indført ved Paragraffens Bestemmelser. Men ganske vist er disse paa enkelte Punkter — navnlig saa vidt angaar Bygningshøjder ved snævre Gader i de ydre Bydele — noget strengere, end de tilsvarende nugældende Bestemmelser, fordi Udvalget har ment det rigtigt at søge hindret, at den storstadsmæssige Bebyggelse med dens Mangler ogsaa i de her omhandlede Henseender, som nu karakteriserer en stor Del af København, stadig breder sig ud mod Byens Grænser. Paa den anden Side vil en Bygnings Fasadehøjde i adskillige Tilfælde — særlig naar der indrettes Beboelsesrum i Bygnings Loftsetage — efter Forslaget kunne gøres en Del højere end tidligere. Indretning af Beboelsesrum i Loftsetager kan ofte være hensigtsmæssig, naar Rummene har relativt høje Ydervægge og i øvrigt indrettes forsvarligt. De vil da ofte passe godt for enligstillede Personer, og en mere almindelig Tilvejebringelse af dem tør ventes i ikke ringe Grad at ville modvirke det i flere Retninger uheldige Forhold, at saadanne Personer bor som »Logerende« hos Smaafolk.

ad § 64. Jfr. Bgl. 89, § 19, § 33 og § 16, 1ste og 2det Punktum.

Opsætning af »Prydkviste« finder nutildags ret jævnlig Sted, og saadanne Kviste bør under alle Omstændigheder bygningslovmæssigt behandles paa anden Maade end almindelige Kviste, hvorfor særlige Bestemmelser om dem er foreslaaet optagne i nærværende Paragraf (Pass. 3 og 4).

Elevatorer, som er berørte i Pass. 3 og 8, maa vel siges at være Konstruktioner af saa særlig Art og af endnu saa forholdsvis sjælden Anvendelse, at nærmere Bestemmelser om dem snarere bør optages i et særligt Regulativ, end i en Lov om Bygningers Opførelse. Man har dog fundet det rigtigt i Lovforslaget at optage saadanne Bestemmelser om de Skakter, hvori Elevatorer bevæger sig, at særlige ministerielle Dispensationer med Hensyn til dem kunde undgaaes i Tilfælde, hvor saadanne Dispensationer paa Grund af Skakternes Højde ellers vilde være nødvendige.

ad § 65. Jfr. Bgl. 89, § 8, § 57, § 9 og § 7.

De i nærværende Paragrafs Pass. 1 anførte Bestemmelser om underjordiske Fremspring er foreslaaede af gadgetekniske Hensyn; særligt i de senere Aar nedlægges der i vore Gader saa mange Ledninger, at den Plads, der er disponibel for dem, ikke bør indskrænkes mere end nødvendigt.

Hvad hele, fra Grunden funderede, fremspringende Bygningspartier angaar (se Pass. 6), har der vel oprindeligt hos Udvalget været en Del Stemning for at foreslaa dem tilladte i det Udstrækning og med de Fremspring, nævnte Passus angiver, uden at der derfor skulde ydes nogen Betaling. Et Flertal indenfor Udvalget har imidlertid ment, at de Byggende da, for at vinde Gulvareal, altfor hyppig vilde benytte sig af den ved Bestemmelserne givne Ret, og det er derfor foreslaaet, at der skal ydes en Godtgørelse for det af slige Bygningsfremspring indtagne Gadeareal.

ad § 66. Vedkommende Myndigheder har allerede i længere Tid gjort deres Tilladelse til Anbringelse af de i nærværende Paragraf omhandlede Udhæng afhængig af Ydelsen af en Godtgørelse, der rettede sig efter Størrelsen af det Gadeareal, Udhænget overdækkede. Myndighederne har ganske vist været fuldt berettigede til at nægte Tilladelse til saadanne Udhængs Anbringelse, men nogen særlig bestemt Lovhjemmel til at give Tilladelsen mod Betaling har ikke foreligget. En saadan Lovhjemmel foreslaas nu givet ved Paragraffens Bestemmelser.

ad § 67. Afgørelsen af de Spørgsmaal, denne Paragraf omhandler, har jævnlig givet Anledning til Vanskeligheder af forskellig Art, og reelt forskellige Tilfælde har ikke kunnet behandles forskelligt. Men i Virkeligheden er det f. Eks. rimeligt, at Tilfælde, hvor et ganske kort Bygningsparti med et Trappefremspring ligger noget tilbage for Gadelinien, behandles anderledes end Tilfælde, hvor maaske mange Bygninger ved Siden af hverandre ligger med tilbagetrukken Bygningslinie, og at der videre gøres Forskel, eftersom der findes Hegn i Gadelinien eller ikke. Paa de her antydede Vanskeligheder skulde Paragraffens Bestemmelser bøde.

ad § 68. Jfr. Bgl. 89, § 16, sidste Punktum, § 9 og § 21.

ad § 69. Ved denne Paragrafs Bestemmelser, som i alt væsentligt er nye (jfr. dog Bgl. 89, § 35), har Udvalget villet gøre et Forsøg paa at hindre en altfor uskøn Bebyggelse af Byen. Bestemmelser af denne Art bør sikkert altid affattes i ret almindelig Form; thi Forskrifter f. Eks. om, at der i en By kun maa opføres Bygninger med Naturstens-Fasader, o. lign., er paa en Gang urimelige og for haarde. Det er vel ikke muligt nu at udtale sig bestemt om, hvorledes Bestemmelser som de foreslaaede med bedst Virkning kan bringes i Anvendelse; først Tiden vil kunne vise det; men Udvalget nærer dog det Haab, at Bestemmelserne vil gøre i alt Fald nogen Nytte.